Nr. 19. Sambor dnia 1. października 1910. Rok X.

GAZETA SAMBORSKA

pismo dla spraw ekonomicznych i społecznych

okręgu: Sambor, Stary Sambor, Turka.

wychodzi co 1. i 15. każdego miesiąca.

Prenumerata z dostawą do domu albo z przesyłką pocztową:
miesięcznie . . . . 40 h. || półrocznie . . . . 2 kor. 50 h.
kwartalnie . . . 1 „ 25 „ || całorocznie . . 5 „ — „
Numer pojedynczy 16 h.
Prenumerować można w Administracyi w Samborze Blich l. 1.
i we wszystkich Urzędach pocztowych.

ADRES REDAKCYI w SAMBORZE Blich L. 1.

CENA OGŁOSZEŃ:
Zwyczajne ogłoszenia za jeden wiersz petitowy albo jego miejsce 10 hal. — Drobne ogłoszenia po 3 hal. od wyrazu. Komunikaty prywatne umieszczone po zapiskach kronikarskich i w rubryce Nadesłane za jeden wiersz petitowy 20 h. Za artykuły odnośne Redakcya nie odpowiada. Rękopisów nie zwraca s ę

Wydawca i redaktor odpowiedzialny: Stanisław Stefanowski.

Pojedyncze numery: „Gazety Samborskiej“ nabywać można w Administracyi, tudzież we wszystkich ajencyach sprzedaży dzienników, w księgarni p. W. G. Niewiadomskiego i w głównej trafice p. Raaba w Samborze.

Z Rady powiatowej w Samborze.

Na posiedzeniu, które odbyło się w dniu 20. września br. pod przewodnictwem Prezesa Rady, p. Feliksa Sozańskiego, załatwiono następujące sprawy:

1.) Przyjęto do wiadomości odczytane przez sekretarza Rady sprawozdanie z czynności Wydziału za ubiegły kwartał,

2.) Odmówiono zatwierdzenia uchwały Rady gminnej w Łopusznej z dnia 5. stycznia 1910, mocą której postanowiono połowę z parceli gr. L. 105/2. odstąpić na własność gr. kat. cerkwi filialnej w Łopusznej.

3.) Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Brzegach z dnia 24. maja 1910., którą postanowiono sprzedać Michałowi Kordyjakowi z placu gminnego leżącego obok drogi prowadzącej do Zarajska, oznaczonego 1. k. 3500. część o dług. 30. metrów — szerokości 9. metrów, czyli 270. metrów kwadratowych po 50. hal. za metr. kwadr. pod budynek — co uczyni razem 135 K.

4.) Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Wołoszczy z dnia 13. października 1909., którą postanowiono odpisać Iwanowi Iwachowi, byłemu naczelnikowi gminy w Wołoszczy, pretensyę gminną w sumie 358. koron.

5.) Upoważniono Wydział powiatowy do zaciągnięcia imieniem powiatu Samborskiego z krajowego funduszu pożyczkowego bezprocentowej pożyczki w wysokości 10.000. kor. do spłacenia w 10. latach ratami półrocznemi za odpowiednią poręką, pożyczki dla ubogiej ludności włościańskiej — tutejszego powiatu celem ułatwienia jej krycia dachów dachówką lub blachą. Upoważnionio Wydział powiatowy do zeznania imieniem powiatu Samborskiego odnośnego skryptu dłużnego w formie aktu notaryalnego z klauzulą bezwłocznej egzekucyi, wreszcie do zrealizowania i pokwitowania odnośnej pożyczki.

6.) Rachunki funduszów powiatowych za r. 1909. przyjęto i udzielono Wydziałowi powiatowemu, tudzież kasie Rady powiatowej absolutoryum.

7.) Rachunki powiatowej, kasy pożyczkowej za rok 1909. przyjęto i udzielono Dyrekcyi, tudzież Kasie absolutoryum.

8.) Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Rakowej z dnia 17. stycznia 1910., którą postanowiono obecny budynek gminny na kancelaryę przeznaczony sprzedać wraz z placem, na którym tenże stoi, w drodze publicznej licytacyi.

Odnośnie do poprzedniej uchwały z dnia 18. grudnia 1909. L. 4889. postanowiono, że uzyskać się mające pieniądze z tej sprzedaży mają być w całości ulokowane nie w gminnej kasie pożyczkowej w Rakowej, ale w powiatowej kasie oszczędności w Samborze — jako fundusz kapna lub budowy domu li tylko na gminną kancelaryę.

9.) Wskutek pisma Prezydyum miasta Krakowa względem datku na pokrycie kosztów odbytej uroczystości Grunwaldzkiej w Krakowie, uchwalono przyczynić się na ten cel kwotą 200 koron.

10.) Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Czukwi, którą postanowiono odstąpić Chromiczowi 58 kw. m. gruntu gminnego pod budowę kuźni, za rocznym czynszem w kw. 5. koron.

11.) Zatwierdzono uchwałę Rady gminnej w Sielcu w sprawie zamiany parceli grunt. pod budowę szkoły w miejscu odpowiedniejszem.

12.) Z funduszu ubogich gminy Dorożów wynoszącego 1000 koron, zezwolono użyć kw. 507 kor. na pokrycie kosztów utrzymania i sprowadzenia dwojga sierót z Budapesztu. w końcu,

13.) Na wniosek radnego, p. Popiela, który domagał się, aby komisya wybrana w zeszłym roku do ułożenia nowego statutu pow. Kasy oszczędności powiększoną została o 4 członków — wybrani zostali jako członkowie tej ankiety radni: Iwan Decyk, Tomasz Malejki, Władysław Popiel i Józef Szafran.

SEMINARYUM PRZEMYSŁU DOMOWEGO WE LWOWIE.

Liga pomocy przemysłowej stwarza w najbliższych kilku miesiącach znów jedną instytucyę więcej, której działalność może przynieść niezmierne korzyści w dążeniach kraju do rozwoju pracy przemysłowej.

Instytucyą tą będzie „Seminaryum przemysłu domowego“, które mieścić się będzie w nowonabytym gmachu Ligi Pomocy przemysłowej przy ul. Pańskiej l. 11.

Seminaryum przemysłu domowego jak wskazuje jego nazwa, będzie instytutem powołanym do kształcenia nauczycielek i instruktorek w zakresie rozmaitych gałęzi pracy przemysłowo — domowej.

Poza szkołami zawodowemi założonemi przez kraj i państwo, kształcącemi przeważnie młodzież męską w gałęziach rzemieślniczych, — pozostaje jeszcze w kraju olbrzymie pole do rozwinięcia akcyi nauczania pracy przemysłowej.

Potrzeba nieodzownie akcyi przemysłowo — dydaktycznej mogącej dostarczyć zajęcia, względnie zarobku milionowym warstwom kobiet, które o ile chodzi o ludność wiejską zająć się mogą pracą przemysłową obok zajęć na roli, a których praca o ile idzie o proletaryat miejski, stanowić może ratunek przed zupełną pauparyzacyą miast.

Liga Pomocy przemysłowej zwróciła zwłaszcza uwagę na wsie i na stosunki pracy panujące wśród ludności małorolnej.

Brak zarobku, emigracya stała a bardziej jeszcze sezonowa i wynikające stąd społeczne i ekonomiczne klęski, pochodzą w znacznej części z braku zdolności i umiejętności wyzyskania przez lud wiejski czasu wolnego, pozostałego poza zajęciem na roli, z braku systematycznej, ciągłej pracy przynoszącej trwałe dochody.

Ludność męska z sfer małorolnych na wsi i warstwy robotników męskich w mieście, znajdują jeszcze łatwiej zajęcie i zarobek, natomiast położenie kobiet chcącej pracować, wobec braku fabryk i zacofania w dziedzinie gospodarstwa domowego, jest ze wszech miar godnem pożałowania.

Dawne zajęcia przemysłowo — domowe kobiet jako to: przędzenie, tkactwo, upadły pod obuchem przemysłu fabrycznego, a brak możności przyswojenia kobietom wiejskim zajęć popłatniejszych i zwyczajenie wiejskich dziewcząt i kobiet do pracy zarobkowej domowej poza zajęciami ściśle rolniczemi, spowodowało zanik chęci do niej i utratę wiary w jej pożyteczność.

Lud wiejski nie pracuje tak, jakby mógł i powinien pracować, a przedewszystkiem nie pracuje stale i nieprzerwanie ludność żeńska, ten najważniejszy czynnik kultury gospodarczej w sferze, która pracy i zarobku potrzebuje.

W małych miasteczkach brak przemysłu domowego jako uzupełniającego źródła zarobku dla rodzin małomieszczańskich — tak katolickich, jak i żydowskich — powoduje nędzę, dla której zwalczenia Wydział krajowy powołuje ankietę na mocy uchwał sejmowych.

Te spostrzeżenia oparte na dużym materyale badań i faktów spowodowały Ligę Pomocy przemysłowej do założenia Seminaryum przemysłu domowego.

Do Seminaryum przyjmywane będą w porozumieniu i za zezwoleniem Rady szkolnej krajowej przedewszystkiem nauczycielki szkół ludowych ze wsi i małych miasteczek, odpowiednio wybrane pod względem kwalifikacyi i z uwzględnieniem warunków miejscowych dotyczącej okolicy.

Rok szkolny podzielony będzie na cztery 2 — misięczne, względnie 3-miesięczne kursy.

Na każdy kurs dopuszczonych zostanie około 20 nauczycielek szkół ludowych, w ten sposób rocznie wykształconych zostanie (80) ośmdziesiąt nauczycielek w rozmaitych gałęziach pracy przemysłowo — domowej.

W program nauczania wchodzić będą w pierwszych trzech latach następujące, bądźto już zapoczątkowane, bądz też nowe, nieznane w kraju gałęzie przemysłu, a mianowicie: 1) Szycie ubrań i bielizny, 2) pończosznictwo, trykotarstwo, i tp. 3) rękawicznictwo i czapkarstwo, 4) koronkarstwo (bardziej użytkowe przydatne do masowego zbytu aniżeli zbytkowe), 5) Tkactwo zwykłe i galanteryjne i hafciarstwo użytkowe, 6) szmuklerstwo, 7) parasolnictwo, 8) wyrób sztucznych kwiatów, 9) zabawkarstwo (wełniane i introligatorskie) 10) gorseciarstwo i bandażownictwo, i tp. 11) kapelusznictwo słomkowe i pokrewne.

Obok właściwej umiejętności pracy w wymienionych gałęziach zajęć, wchodzić będą w program każdego kursu: a) technologia surowców i narzędzi dotyczącej gałęzi przemysłu, b) wiadomości i praktyczne wskazówki co do organizacyi handlowej, tworzenie wytwórczych związków robotnic, c) pojedyncza rachunkowość i korespondencya handlowa.

Wybór kandydatek na kursy następywać będzie po poprzedniem zniesieniu się z władzami szkolnemi i uzyskaniu przez nie urlopów w drodze służbowej.

Nauka w Seminaryum przemysłu domowego będzie bezpłatną.

Niezamożne frekwentantki albo takie, które nie uzyskają skąd inąd pomocy materyalnej (stypendyum) otrzymywać będą z funduszów Ligi Pomocy przemysłowej zasiłki na podróż i na koszta pobytu w czasie kursu we Lwowie.

Co do pomieszczenia frekwentantek zakładu we Lwowie, działać będzie Liga Pomocy przemysłowej w porozumieniu z dotyczącemi stowarzyszeniami (Schronisko nauczycielek, i tp.)

Zakład oddany zostanie pod kontrolę tak ze strony Wydziału krajowego, jak i Rady szkolnej krajowej i w tym celu utworzone zostanie Kuratoryum, w skład którego zaproszeni zostaną przedstawiciele, przez te władze delegowani.

Zarząd Zakładu sprawować będzie Wydział Ligi

Pomocy przemysłowej i Dyrekcya instytucyi wspólnie z Kuratoryum, jako organem doradczym.

Środków materyalnych dostarczać będzie Liga Pomocy przemysłowej z subwencyi na ten cel uzyskanych od Rządu, kraju, gmin, powiatów, i td. i bieżących swoich funduszów.

Nad dalszem zużytkowaniem sił instruktorskich wykształconych w Seminaryum przemysłu domowego czuwać będą: Liga Pomocy przemysłowej, poszczególne Towarzystwa Pomocy przemysłowej w porozumieniu z okręgowemi władzami szkolnemi, i innemi instytucyami opiekującemi się rozwojem przemysłu.

Oprócz nauczycielek instruktorek, kształconych dorywczo na poszczególnych kursach, Seminaryum utrzymywać będzie szereg nauczycielek wędrownych, — przeznaczonych do pogłębiania umiejętności pracy w poszczególnych gałęziach przemysłu w różnych okolicach kraju.

Siły nauczycielskie dla gałęzi przemysłu domowego dotąd w kraju nieistniejących — pozyskiwane będą przy pomocy Urzędu popierania przemysłu przy Ministerstwie robót publicznych z prowincyi zachodnich państwa i z zagranicy.

Wydział Ligi Pomocy przemysłowej wniósł w tych dniach petycyę do Sejmu krajowego o wyznaczenie na rok przyszły dotacyi z funduszów krajowych na założenie wspomianego zakładu w kwocie 30.000 koron.

Wobec tego, że Liga Pomocy przemysłowej w ostatnich tygodniach zakupiła na pomieszczenie Seminaryum przemysłu domowego i innych swoich instytucyi duży gmach przy ul. Pańskiej L. 11 we Lwowie, którego koszt wraz z rekonstrukcyą wyniesie przeszło 40.000 koron, przeto pomoc kraju w żądanej wysokości stanowić będzie jedynie małą cząstkę pokrycia wydatków gdyż samo utrzymanie Seminaryum, płace sił nauczycielskich, zasiłki dla nauczycielek powołanych na kursy, i t. d. wyniosą rocznie przeszło 30 000 koron.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Sejm w uznaniu dotychczasowej niestrudzonej i zbawiennej działalności jaką spełnia Liga Pomocy przemysłowej, nie odmówi jej wydatnej pomocy dla dokonania nowego dużego dzieła, jakiem będzie Seminaryum przemysłu domowego.

DZIAŁ GOSPODARCZY.

Ogłoszenie Ministerstwa rolnictwa w sprawie sprzedaży klaczy wojskowych.

Przeznaczone do wybrakowania, lecz mimo to do celów hodowli przydatne jeszcze klacze wojskowe, sprzedawane będą jak w latach poprzednich, tak i w bieżącym roku w drodze przetargu, wyłącznie tylko włościanom w następujących dniach i miejscowościach:

1.) Przez dywizyę pociągów wojskowych Nr. 11 we Lwowie, w dniu 27. września 1910 o godz. 8. rano w parku w Zimnej wodzie.

2.) W dniu 28. września br. przez 10. dywizyę furgonów o godz. 8. rano obok baraków fortecznych Nr. VIII w Przemyślu, w końcu:

3.) W dniu 4. października o godz. 8. rano przez dywizyę furgonów Nr. 1. na targowicy w Nowym Sączu.

Wybór klaczy o krwi gorącej, we wieku poniżej lat 14, dokonany zostanie przez komendantów stadnin wojskowych, sprzedaż zaś tych klaczy przeprowadzą dywizye pociągów przy zastosowaniu następujących postanowień:

Cena wywołania przy przetargu, każdej klaczy wynosi 100 koron, podwyżka w czasie licytacyi ustanowioną została na 2 korony, do przetargu dopuszczeni będą li tylko hodowcy koni włościanie, którzy wykazać się muszą odnośnym certyfikatem.

Należytość wytargowana złożoną ma być w gotówce na miejscu przetargu.

Przystępujący do przetargu hodowca włościanin musi się wykazać, iż samodzielnie na swym gruncie gospodarzy i z gospodarstwa tego się utrzymuje.

Certyfikat taki i potwierdzający także przynależność licytanta do przedlitawskiej połowy państwa, wystawiony być ma albo przez Starostwo, albo też przez komendę najbliższej stadniny wojskowej.

Nabywca klaczy złożyć ma ponadto oświadczenie, iż przed upływem 3 lat nabytej sztuki się nie pozbędzie i że klacz do celów hodowli przeznaczy. Ilość sprzedać się mających w drodze przetargu klaczy oznaczoną będzie w dniu licytacyi.

Prośby o prenotacye klaczy, alboteż o sprzedaż tych klaczy z wolnej ręki nie będą w żadnym wypadku uwzględnione.

Nowe wydawnictwa c. k. galic. Towarzystwa gospod. we Lwowie.

„Pasze treściwe“ prof. dra A. Maurizio 1 egzemplarz dla Członków. Tow. gospod. po zniżonej cenie 1 kor. do nabycia w biurze Komitetu Lwów ul. Karola Ludwika l. 3.

Indywidualne żywienie krów dojnych, Jana Marszałkowicza 1 egz. po cenie 3 kor., w biurze Komitetu.

Kilka słów o wągrzycy świń i jej stosunku do tasiemca solitera u ludzi.

Dokończenie.

Ta właściwość rozwoju tasiemca solitera w związku z okolicznością, że dla ostatecznego wykształcenia potomstwo tasiemca przejść musi przez ustrój dwóch gospodarzy (świni i człowieka) była też przyczyną, że nawet uczeni przez długi czas, bo do końca trzeciego dziesiątka ubiegłego stulecia nie mieli należytego pojęcia o naturze wągrów.

Cały rozwój pasożytu począwszy od jajka stał się zupełnie zrozumiałym dopiero wówczas, gdy zapomocą licznych doświadczeń na zwierzętach wykazano, że wągry rozwijają się z jaj tasiemca solitera mieszczących się w jego dzwonach czyli ogniwach.

Jeżeli bowiem świniom zupełnie zdrowym podawano w pokarmie ogniwa czyli dzwona tasiemca solitera, odchodzące z kałem człowieka, w którego ustroju pasożyt ten bytuje, lub też same tylko jajka pozostałe po zgniciu tych dzwonów, to w żołądku świń z jajek tych wylęgały się zarodki z 6 haczykami, które następnie po przebiciu ściany żołądka wędrowały lub zanoszone bywały prądem krwi do mięśni, gdzie po utracie haczyków zamieniały się w wągry.

W ten sposób wyjaśnił się nie tylko cały rozwój tasiemca solitera, lecz także stwierdzonem zostało niewątpliwie, że 1) przyczyny powstawania wągrów szukać należy jedynie w spożyciu przez świnie jaj tasiemca solidera żyjącego u człowieka, a przyczyny powstawania solitera w spożyciu mięsa wieprzowego zawierającego wągry, i 2) że do zupełnego rozwoju wspomnianego tasiemca potrzeba aż dwóch gospodarzy, t. j. świni i człowieka tak, że gdyby n. p. wyginęły wszystkie świnie, musiałyby w następstwie wyginąć także solitery, gdyż dalsze przenoszenie się ich na ludzi byłoby niemożliwe.

Zarażanie się świń wągrami następuje szczególnie wtedy, gdy świnie znajdują dostęp do odchodów ludzkich, do pożerania których tak wielki okazują pociąg.

Stąd też wągrzycą dotknięte są najczęściej świnie puszczane samopas w bliskości mieszkań ludzkich; gdy przeciwnie choroby tej nie spostrzega się wcale lub tylko wyjątkowo u trzody chlewnej utrzymywanej od młodości w chlewach lub na czystych pastwiskach.

Ludzie nabawiają się solitera zazwyczaj przez spożywanie mięsa wieprzowego, słoniny, kiełbas i t. p. wyrobów ze świń dotkniętych wągrzycą, które wskutek niedostatecznego ugotowania, upieczenia lub uwędzenia zawierają jeszcze żywe wągry. W takich wypadkach pęcherz wągra ulega w żołądku ludzkim strawieniu, a znajdująca się w tym pęcherzu główka solitera przyczepia się do kiszek człowieka i wyrasta na dojrzałego pasożyta, który nie tylko odbiera ustrojowi soki, lecz nadto przez drażnienie kiszek powoduje ich katar, a często także różne przypadłości nerwowe.

Widzimy też, że soliterem dotknięte są przeważnie osoby spożywające często mięso wieprzowe i lubiące je kosztować w stanie surowym, jak n. p. rzeźnicy, kucharki itp., chociaż nierzadkie są także wypadki solitera u ludności wiejskiej, która do mięsa wągrowego nie czuje przeważnie żadnego wstrętu, lecz owszem uważa je poniekąd nawet za rodzaj przysmaku. Natomiast u ludów, które nie jedzą mięsa wieprzowego, soliter prawie się nie zdarza.

Agencja sprzedaży materjału rzeźnego przy Komitecie c. k. Galic. Towarzystwa Gospodarskiego, jak również Zarząd Główny Tow. Kółek roln. zwracają uwagę hodowców nierogacizny na powyższe wywody, zaznaczając, że mężowie zaufania, zajmujący się ładunkiem nierogaciny, poddawać będą każdą sztukę przy odbiorze ścisłym oględzinom, a w razie dostrzeżenia wągrzycy, odmówią bezwarunkowo przyjęcia sztuki do sprzedaży.

Komitet c. k. Galic. Towarzystwa Gosp. nie omieszkał odnieść się do Wys. c. k. Namiestnictwa z prośbą o podjęcie ze swej strony starań, celem położenia tamy wągrzycy, która w niektórych powiatach niepomiernie się rozszerzyła.

Wiadomości bieżące.

Poseł do Rady państwa z miast Sambora i Gródka jag., p. Aleksander hr. Skarbek zaprasza P. T. Wyborców swych z Sambora na niedzielę, dnia 9. bm. na godz. 12. do sali „Sokoła“, celem złożenia im sprawozdania ze swych czynności w parlamencie.

Posiedzenie Zarządu powiatowego Towaszystwa Kółek rolniczych w Samborze odbędzie się we czwartek, dnia 6. bm. o godz. 12. w południe we własnem biurze.

Poświęcenie nowego budynku polskiej bursy ludowej w Samborze dokonane zostało w dniu 25. września przez katechetę tut. seminaryum nauczycielskiego, ks. Władysława Makowca, przy uczestnictwie reprezentantów przeważnej części tut. instytucyi i zakładów naukowych, posła hr. Skarbka, tudzież dość licznego grona miejscowej inteligencyi. W pięknem i jak zwykle gorącem przemówieniu, zwrócił się ks. Makowiec przedewszystkiem do wychowanków bursy, wzywając ich do jak najsumienniejszego wykorzystywania dobrodziejstw, jakie w instytucyi tej, dzięki ofiarności społeczeństwa zapewnione im zostały, a następnie zachęcając do pilności i pracy, zapomocą której jedynie dojść będą mogli przy pomocy Bożej do zamierzonego celu. Imieniem Wydziału bursy przemówił jeszcze do bursaków sekretarz Wydziału, p. Ignacy Sekura wyjaśniając im, w jaki to sposób Tow. polskiej bursy ludowej po 8. latach swego istnienia wprowadzić mogło w br. do własnego budynku znaczniejszą ilość młodzieży, która po ukończeniu seminaryum nauczycielskiego, lub szkół zawodowych, powiększyć będzie mogła liczbę pracowników na polu oświaty i odrodzenia narodowego. Przy końcu uroczystości zarządzoną została składka, która przyniosła około 500 koron, łącznie z wydatniejszą ofiarą p. Marszałka Sozańskiego.

Wieczorek gimnastyczny urządzony w dniu 28. września w tut. „Sokole“, bardzo wdzięcznie zapisał się w pamięci wszystkich uczestników popisu a już chyba najbardziej tych, którzy po zakończeniu produkcyi, wzięli udział w tanecznej, ochoczej, zabawie. Sprawność w wykonywaniu poszczególnych obrazów barwnego i urozmaiconego programu bardzo chlubnie świadczy tak o rzetelnej pracy nowego naczelnika dh. Piwońskiego, jak i o dobrych chęciach i obowiązkowości ćwiczących, przyczem uwzględnić należy i tę okoliczność, że od rozpoczęcia nowego kursu upłynęły zaledwie trzy tygodnie. Nie wątpimy, że sukces osiągnięty w przeciągu tak krótkiego czasu przyczyni się w znacznej mierze do silniejszego rozwoju całego Towarzystwa a przedewszystkiem do powiększenia liczby ćwiczących.

Wieczornica tut. Tow. gimnast. „Sokół“ łącznie z Towarzystwem muzycznem — odbędzie się w sobotę, dnia 8. bm. o bardzo urozmaiconym programie.

Rozmieszczenie biur w nowym gmachu okręgowej dyrekcyi skarbu w Samborze: W parterze: Główny urząd podatkowy i straż skarbowa; na I piętrze: Prezydyum i biura okręg. dyrekcyi skarbu; na II piętrze: Reszta biur dyrekcyi skarbu i ewidencya katastru podatku gruntowego.

O kredyt na truciznę do tępienia myszy polnych zgłosili w Sejmie kraj. w dniu 25/9. wnioski nagłe — posłowie: Adolf Brunicki, dla powiatu gródeckiego a Teofil Merunowicz dla powiatu lwowskiego. Zapytujemy Szan. naszych Posłów, dlaczego żaden z nich tej sprawy w podobny sposób w Sejmie nie poruszył, gdy wiadomą jest powszechnie rzeczą, że niemal cały powiat samborski przez tę plagę jest bardzo poważnie zagrożony?

Żywa pochodnia. Jak niebezpieczną jest rzeczą, pozostawiać nieletnie dzieci, chociażby nawet i w polu, bez opieki i dozoru, poucza nas o tem straszny wypadek, jaki zdarzył się w dniu 25. września w Bilinie wielkiej, Pięcioletni syn gospodarza tamtejszego, Teodora Bilińskiego usiadłszy przy ognisku, rozniecenem na pastwisku przez pasącą krowy dziatwę, przechylił się nad ogniem, by się przekonać, czy ziemniaki już upieczone. Zwisająca nad ogniskiem część ubrania objęły płomienie a za chwil kilka, chłopak biedny zamienił się w żywą pochodnię. O spiesznym ratunku nie było mowy, bo rówieśnicy malca przejęci strachem, rzucili się do ucieczki. Pomimo pomocy udzielonej następnie przez okręgowego lekarza, p. Dra Dreifacha z Łąki, chłopiec po 5 godzinach strasznej męczarni wyzionął ducha.

W obawie przed cholerą. Z powodu niebezpieczeństwa zawleczenia cholery z Węgier do Galicyi wstrzymała dyrekcya kolei państw. we Lwowie z dniem 27. września aż do odwołania ruch wozów bezpośrednich między Lwowem a Pesztem lub Miskolczem, następnie między Przemyślem a Pesztem lub Ujhely i między Tarnowem a Pesztem.

Raut z tombolą na rzecz polskiej bursy ludowej w Samborze odbędzie się dziś, dnia 1. października w salach tut. „Sokoła“. Początek rautu o godz. 8 wieczór. Komitet zajmujący się urządzeniem tego rautu dołożył wszelkich starań, ażeby zabawa dzisiejsza zarówno dla instytucyi, jak i dla uczestników rautu, była z jak największą korzyścią połączona. (Muzyka 77. p. p.)

Na dochód tut. straży ogniowej ochotniczej „Jeleń“, odbędzie się w niedzielę dnia 2. b. m. w parku miejskim, wielki festyn przy bardzo urozmaiconym programie. Przy sprzyjającej pogodzie rozpocznie się zabawa ogrodowa o godz. 2½ po południu. Wstęp do parku 40. groszy.

Ochotniczą straż pożarną zawiązało Kółko rolnicze w Rakowej na mocy uchwały Ogólnego zebrania z dnia 11. września b. r. Za dobrym przykładem

Kółka w Rakowej powinny jak najrychlej podążyć i inne Kółka rolnicze w tutejszym powiecie:

Pryszczyca czyli, zaraza pyskowo racicowa, najbardziej rozszerzyła się w powiecie turczańskim, gdzie niemal dla wszystkich gmin wydać musiało tamtejsze Starostwo zarządzenia kontumacyjne. W mniejszym stopniu nawiedzony został przez tę zarazę powiat staro-samborski, a w najmniejszym samborski, gdzie dzięki energicznej akcyi tut. Starostwa zaraza ta objęła tylko Brzegi i kilka gmin sąsiednich.

Zmarły: † *Natalia Leszczyńska*, żona em. rewidenta kolei państw. zmarła w Samborze, w dniu 23. września 1910. w 53. roku życia.

† *Wiktorya Niklaszowa*, wdowa po artyście malarzu, zmarła w Samborze w dniu 22. września w 62. roku życia.

† *Pawlina Ławrowska*, wdowa po właścicielu dóbr, zmarła w Bereźnicy, w dniu 25. września 1910. w 82. roku życia.

Z życia towarzyskiego. Ślub P. Anieli z Komorowskich Sadłowskiej, z p. Sylwestrem Podgórskim, zawodowym ogrodnikiem handlowym ze Lwowa, odbędzie się dnia 15. października w kościele Św. Anny, we Lwowie.

Wyroki zapadłe na III. kadencyi sądu przysięgłych w Samborze. W dniu 12. września odbyła się I. rozprawa. Jako oskarżeni o zbrodnię zabójstwa i gwałtu publicznego stanęli przed sądem Filip i Hryć Grąziowcy. F. Grąziowski zasądzony został za zbrod. zabójst. na 2 lata ciężk. więz. z obostrzeniami, zaś Hryć Grąziowski w myśl § 334. p. k. od winy i kary uwolniony. W dniu 13. września sądzoną była sprawa Piotra Wasylewskiego z Czajkowic, obwinionego o zbrodnię zabójstwa. W myśl § 334. p. k. Wasylewskiego od winy i kary uwolniono. Tego samego dnia sądzony był Wasyl Wasyłyszyn ze Stebnika, obwiniony o zbrodnię zabójstwa. W myśl § 334. p. k. Wasyłyszyna od winy i kary uwolniono. W dniu 14. września stanął przed sądem znany naszej publiczności z gościnnego występu w tut. Sokole i wielce utalentowany młodzieniec, Stanisław Czuberski obwiniony o zbrodnię kradzieży. Czuberskiego, jako nałogowego złodzieja skazano na 3 lata ciężk. więz. z obostrzeniami. W dniu 17. września sądzoną była sprawa Karola Klisowskiego z Milczyc, obwinionego o zbrodnię ciężkiego uszkodzenia ciała. Klisowski zasądzony na karę aresztu przez 2 miesiące, obostrzonego 1 postem co tygodnia.

Do gimnazyum utrakwistycznego w Turce nad Stryjem. otworzonego z dniem 1. września b. r., przyjęto 56 uczniów do I klasy a wszczególności 26 obrządku grecko kat. 19 rzymsko kat. i 11 wyznania mojżeszowego.

ODEZWA

Rady Oddziału c. k. galic. Towarzystwa gospod. w Samborze do P. T. Właścicieli gorzelń i przedsiębiorców gorzelniczych w okręgu Oddziału: Sambor, Stary Sambor — Turka.

Wskutek zlecenia Komitetu c. k. galic. Towarzystwa gospod. z dnia 27. września 1910. do L. 2360 uprasza się uprzejmie o **jak najrychlejsze** nadesłanie odpowiedzi na następujące zapytanie: Czy zorganizowanie inspektoratu krajowego gorzelń rolniczych jest rzeczą potrzebną, tudzież, czyli po zorganizowaniu tego inspektoratu, P. T. Właściciele gorzelń zechcą z kontroli tej korzystać?

W Samborze dnia 29. września 1910.

Prezes: *Komorowski* m. p. Sekretarz *Stefanowski* m. p.

Ogłoszenie.

Nadzwyczajne walne zgromadzenie

Samborskiej kasy zaliczkowej, rękodzielników i rolników, stowarzyszenia zarejst. z ograniczoną poręką, odbędzie się dnia 4. października 1910, o godzinie 6. wieczorem. w lokalu kasy z następującym programem:

1. Zmiana paragrafu 6, 9. i 18. statutu.

Wrazie, jeżeli na zgromadzeniu na dniu 4. **paźdz.** 1910. nie zjawi się potrzebna ilość członków towarzystwa, odbędzie się drugie nadzwyczajne walne zgromadzenie z tym samym programem dnia 11. października 1910 o godz. 6. wieczorem w lokalu kasy, na którem bez względu na ilość członków zapadną prawomocne **uchwały**.

Samborska kasa zalizkowa rękodzielników i roln. Rada nadzorcza Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

Jan Kanty Krupiński przewodniczący. *Zenon Eckhart* sekretarz.

OGŁOSZENIE.

Po myśli § 31 statutu zwołuje Dyrekcya Nadzwyczajne. Walne Zgromadzenie członków „Spółki zaliczkowej w Samborze. stow. zar. z og. poręką, na dzień 12. października 1910. na godz. 6. wieczorem do lokalu „Spółki“ (dom p. Wierczaka) z następującym porządkiem dziennym:

1.) Wybór 1 Członka Dyrekcyi.
2.) Częściowa zmiana statutu i
3.) Wnioski Członków.

Sambor dnia 1. października 1910.

DYREKCYA:

Dr. Witz m. p. *Hawrot* m. p.

ROZKŁAD JAZDY WAŻNY od 1. MAJA 1910.

PRZYJEŻDŻAJĄ

z Chyrowa:
5·37 rano
11·25 przedpołudniem
6·02 wieczór
10·05 wieczór
2·10 w nocy

z Przemyśla:
11·10 przed południem
5·47 wieczór

z Drohobycza:
6·54 rano
11·12 przedpołudniem
3·56 po południu
6·17 wieczór
11·52 w nocy

ze Lwowa:
8·13 rano
11·20 przedpołudniem
5·57 wieczór
12·53 w nocy

z Rudek:
7·25 rano

ze Sianek:
6·49 rano
10·55 przedpołudniem
6·12 wieczór

ODJEŻDŻAJĄ

do Chyrowa:
7·02 rano
11·30 przedpołudniem
4·04 po południu
6·40 wieczór
1·05 w nocy

do Przemyśla: (wprost)
11·41 przedpołudniem
6·27 wieczór.

do Drohobycza:
6·02 rano
11·35 przedpołudniem
6·32 wieczór
10·09 wieczór
2.20 w nocy

do Lwowa:
5·47 rano
7·43 rano
11·45 przedpołudniem
6·45 wieczór

do Sianek:
8·26 rano
1·40 po południu
6·50 wieczór

Z drukarni A. Wiesenberga i St. Trojana, właściciel Leon Läufer w Samborze.